STĂPÂNIREA VIEȚII

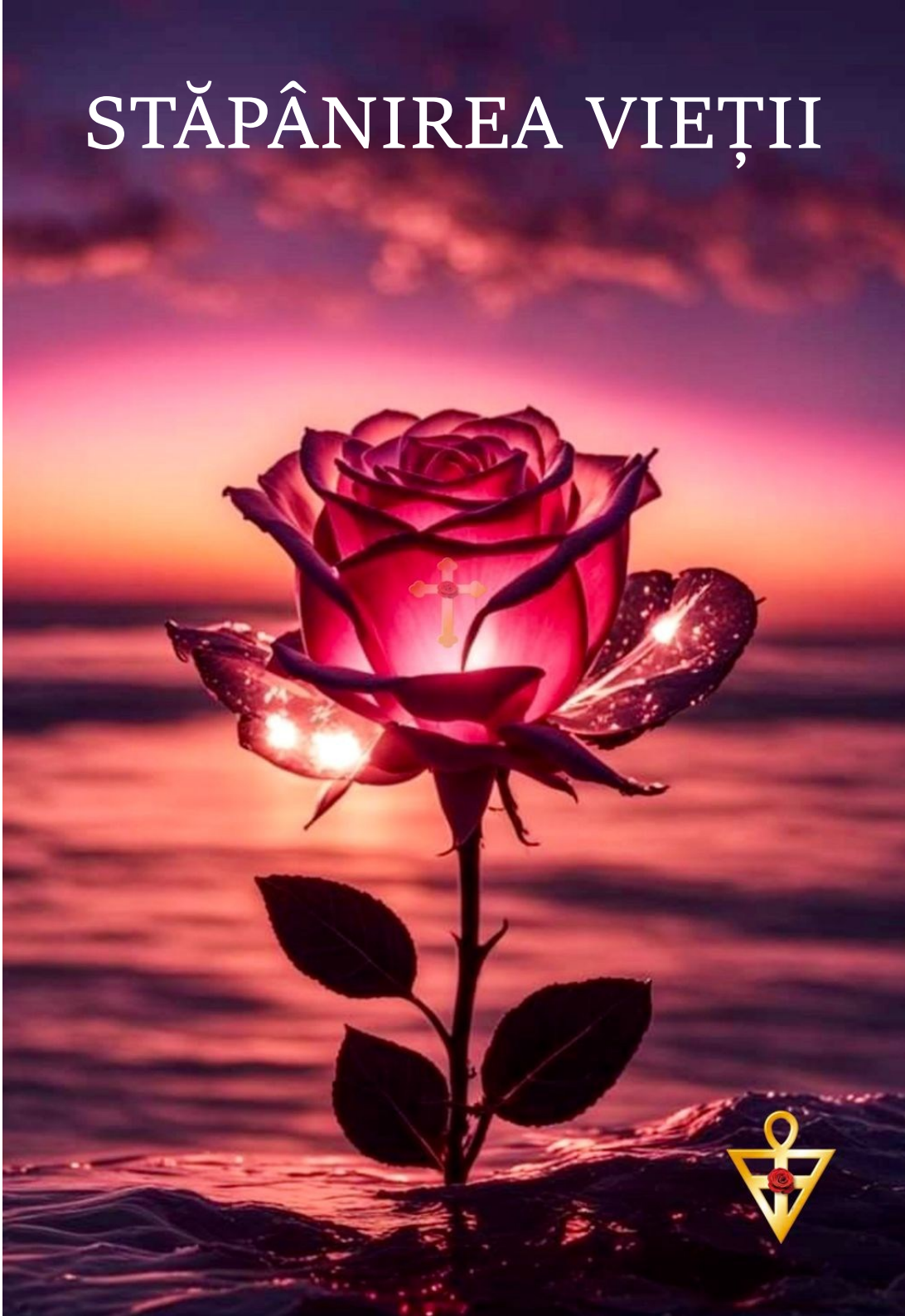

® Marea Lojă a Sud-Estului European a A.M.O.R.C.

Administrația jurisdicției de limbă română

© Copyright A.M.O.R.C.

Stăpânirea Vieții

Publicație editată sub egida

Anticului și Mistic Ordin al Roza-Crucii

Marea Lojă a Sud-Estului European

Prima ediție: iulie 2017

Sediul Administrației jurisdicției de limbă română:

A.M.O.R.C. ROMÂNIA

Bulevardul Ion Mihalache, nr. 20

011191, Sector 1, București, ROMÂNIA

Telefon: (+40) 771 468 729

Email: contact@amorc-romania.org

Website: http://amorc-romania.org/

Ați remarcat, fără îndoială, că în zorii celui de-al 3-lea mileniu omenirea este în același timp tulburată și dezorientată. Progresele enorme pe care le-a realizat pe plan material nu i-au adus cu adevărat fericirea și nici nu îi permit să întrevadă viitorul cu seninătate: războaie, foamete, epidemii, catastrofe ecologice, crize sociale, lovituri aduse libertăților fundamentale, atâtea flageluri ce contrazic speranța pe care omul și-a pus-o în viitorul său.

În fața atâtor incertitudini, multe persoane se simt frustrate și au sentimentul că fericirea către care tânjesc este una iluzorie. Aceste persoane nu *trăiesc* cu adevărat; doar *există*... Totuși, numai de oameni depinde să facă din Terra un spațiu unde fiecare va avea un loc în care ar putea să trăiască fericit în contact cu ceilalți. Acest lucru presupune evident ca oamenii să exprime ceea ce au mai bun în ei înșiși și să facă dovadă de înțelepciune în alegerile lor.

SENSUL VIEȚII

Orice ființă umană suficient de inteligentă și de sensibilă ajunge, mai devreme sau mai târziu, să se întrebe despre sensul vieții: este viața fructul întâmplării, sau face parte dintr-un plan divin? Are viața un scop precis, sau se limitează pur și simplu la „a fi”? Este posibil să o facem mai conformă cu speranțele noastre, sau ea acționează în orb și arbitrar? Se termină ea prin moarte, sau se prelungește în lumea cealaltă?

Cel mai adesea, prin această căutare de sens, se ajunge la două reacții opuse. Unii se aliniază la ideea că pe durata existenței sale, omul își este lui însuși destinat și că viața lui de zi cu zi este condiționată numai de circumstanțele de moment, când favorabile, când nefavorabile. Astfel, ei în general își spun atei, chiar materialiști, ceea ce desigur este dreptul

„Precum soarele strălucește peste noi din înaltul cerului, la fel și talentele ai căror germeni există în inima omului trebuie dezvoltate sub razele soarelui Înțelepciunii Divine”

THEOPHRASTUS PARACELSUS (1496-1541)
Medic și alchimist

lor. Alții ajung să creadă că există o rațiune a prezenței noastre pe Terra și că putem acționa asupra destinului nostru. Fără a fi într-adevăr conștienți, aceștia se deschid către o abordare spiritualistă a lucrurilor și aspiră la a le înțelege cauzele și modurile – pentru ce și cum.

Alchimiștii rozacrucieni din evul mediu au făcut din roză simbolul sufletului uman. În timp ce practicau alchimia materială, ei o însoțeau cu o căutare spirituală și lucrau la perfecționarea lor interioară.

„Cea mai mare eroare dintre toate constă în a ne înșela cu privire la scopul adevărat al cunoașterii... Puțini sunt cei impulsionați spre cunoaștere pentru a se servi de darul divin al rațiunii în folosul omenirii”

FRANCIS BACON (1561-1626)
Filosof și om de stat

Din momentul în care se optează pentru o abordare spiritualistă a vieții, ni se oferă mai multe căi. Prima constă în a-și conduce singur căutarea, meditând după cum crede, asistând pe la conferințe, citind anumite cărți, „navigând” pe internet. Mai convenționale, multe persoane preferă să adere la una din marile religii de azi și să-și trăiască credința prin crezul propriu acelei religii. Alții, mai puțini numeroși, fac parte dintr-o mișcare sau alta de tip „new age”, cum există atâtea de câteva decenii.

În materie de cercetare interioară, orice demers este demn de respect, atât timp cât el nu se face în detrimentul individului implicat și contribuie cu adevărat la starea lui de bine. Din nefericire numeroși guru-uri și mentori abuzează de credulitatea celor care caută sincer, cu tot ceea ce pentru ei poate rezulta în termeni de decepție și de deziluzie. Dar acest lucru nu este decât un pericol relativ în comparație cu integrismele religioase, care sunt o deviere extremă a religiilor de la care acestea se reclamă.

CONCEPTUL DE DUMNEZEU

Chiar dacă este un fapt real că o căutare religioasă, spirituală sau filosofică poate fi dusă de unul singur, experiența ne arată totuși că în acest fel, pe calea cunoașterii și a înțelepciunii, se progresează mai lent, mai dificil. De fapt în acest domeniu s-au spus și s-au scris o mulțime de lucruri, astfel că riscurile de confuzie și de rătăcire sunt mari.

„Se află, ascuns în om, un tezaur atât de remarcabil și de minunat, încât înțelepții au apreciat că înțelepciunea perfectă constă în a se cunoaște pe el însuși, adică a descoperi misterul secret care se ascunde înlăuntrul său"

ROBERT FLUDD (1574-1637)
Medic și filosof

În ce privește religiile, ele reprezintă în mod esențial căi de credință și nu au cu adevărat vocația de a răspunde la întrebările care se pot pune cu privire la misterele existenței. Religiile își au desigur rațiunea lor de a fi, dar ele se adresează înainte de orice acelora ce sunt animați mai mult de nevoia de a crede în Dumnezeu, decât de dorința de a înțelege sensul profund al vieții.

În fine, dacă mișcările „new age" au meritul de a atrage atenția unui public din ce în ce mai larg asupra noilor forme de spiritualitate, lor le lipsește fundamentul tradițional și în general privilegiază dezvoltarea de „puteri psihice" în detrimentul trezirii spirituale a sufletului. Și tocmai această trezire este cea care justifică prezența noastră pe Terra, și în ea rezidă fericirea către care aspirăm.

Considerațiile precedente ne fac să precizăm un aspect particular, anume că poți fi spiritualist fără să fii religios în sensul strict al acestui termen. Altfel spus, poți fi credincios fără ca pentru asta să aparții unei religii sau să împărtășești ideea pe care aceasta o are despre Dumnezeu. Ca regulă generală, religiile îl prezintă pe Dumnezeu ca pe un supraom șezând undeva în cer și comportându-se în raport cu oamenii precum un tată față de copiii săi, luând singur decizii cu privire la soarta lor, potrivit voinței sale de moment. Cu toate că este de respectat, o asemenea abordare a Divinității este restrictivă și tinde să-i facă pe oameni mai curând fataliști.

„Sufletul omului este în imaginea Sufletului Divin. Însă nu este suficient ca universul să se oglindească în el; mai trebuie ca el să conștientizeze acest lucru. Pentru asta trebuie ca inteligența noastră să se gândească nu numai asupra ei înșăși, ci și asupra a tot ce este în afara ei"

JEAN-BAPTISTE VAN HELMONT (1577-1644)
Medic și filosof

În realitate Divinitatea nu este o ființă antropomorfică; este mai curând Inteligența, Conștiința, Energia, Forța Cosmică, care este la originea întregii Creații și a tot ce aceasta conține în planurile vizibil și invizibil. În această calitate, ea este pentru noi imposibil de înțeles și de cunoscut. Acestea fiind spuse, se exprimă prin univers, natură și om, cu ajutorul legilor fizice și metafizice pe care le putem studia, înțelege și aplica pentru a noastră mai mare stare de bine. Aceasta este concepția pe care un spiritualist luminat o are despre Divinitate.

APROPO DE UMANISM

Dar un spiritualist autentic este de asemenea și un umanist. Altfel spus, el iubește omul și are încredere în el. A iubi omul nu înseamnă în mod necesar a iubi toate ființele umane luate ca indivizi, cu toate că ar fi ideal, ci a-i iubi cel puțin în calitate de membri ai fraternității umane. A avea încredere în om înseamnă a avea convingerea că el poate, în același timp, să se amelioreze pe el însuși și să amelioreze omenirea, ceea ce presupune a avea încredere în capacitatea sa de a face binele atât pentru el însuși cât și pentru altul.

„Dacă considerăm cunoașterea, morala și credința ca fiind coincidente, atunci înțelegem că a fi atenți la scopul Creației, a ne îndrepta privirea către esența sufletului nostru, a ne interesa de starea de bine a altora, sunt lucruri care se reunesc"

COMENIUS (1592-1670)
Filosof, părinte spiritual al U.N.E.S.C.O.

Deschis către lume, orice umanist veritabil este optimist în ce privește natura umană. Cu toate că este lucid cu privire la slăbiciunile și imperfecțiunile oamenilor, umanistul este convins că ei sunt capabili a se transcende pentru a exprima ce au mai bun în ei și pentru a acționa în interesul tuturor. Desigur, putem avea această convingere fără a fi spiritualiști, însă singurul fapt de a crede în Dumnezeu nu ne face mai buni. Totuși, cel care crede că omenirea face parte dintr-un plan divin și formează o singură și aceeași familie de suflete, este mai înclinat să îi respecte pe ceilalți și să lucreze pentru starea lor de bine. Veți observa pe de altă parte că însăși credința, în expresia ei cea mai pozitivă, este un vector de bunăvoință și de fraternitate, și deci de umanism.

Rozacrucienii sunt, în egală măsură, spiritualiști și umaniști.

„Cum ar fi posibil să pot ști că mă îndoiesc, că adică ceva îmi lipsește și că nu sunt perfect, dacă nu aș avea în mine nicio idee despre o Ființă mai perfectă decât mine, prin comparație cu care să îmi pot cunoaște defectele naturii mele?”

RENÉ DESCARTES (1596-1650)
Filosof

ECOLOGIE ȘI SPIRITUALITATE

Așa cum știți, planeta noastră este grav bolnavă: solurile, apa și aerul sunt poluate în numeroase locuri; păduri întregi sunt decimate în fiecare zi; sute de specii vegetale și animale sunt pe cale de extincție, unele chiar dispărând; ghețarii din Arctica și Antarctica se topesc cu o viteză neliniștitoare, ceea ce prevestește o înălțare a mărilor și oceanelor... Situația este deci preocupantă.

Majoritatea dezastrelor ecologice sunt imputabile omului și rezultă din trei cauze majore: a dezvoltat tehnologia și știința în detrimentul ecologiei; a exploatat excesiv natura în scopuri mercantile; ignoră importanța ecosistemelor.

Dacă continuăm pe acest drum, Terra va deveni pe termen mediu de nelocuit pentru ființele umane. Dacă am putea gândi, precum André Malraux, că *„secolul XXI va fi spiritual sau nu va fi deloc”*, pare evident că acesta va fi ecologist sau nu se va încheia...

Pământul, aerul, apa și focul fac parte integrantă din natură, iar combinarea lor face posibilă viața pe Terra. Omul însuși își datorează existența acestor patru principii, deoarece corpul său fizic le integrează sub o formă sau alta.

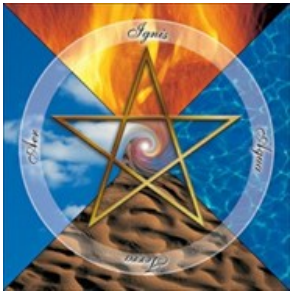

„Atât timp cât urmăm doar fanteziile noastre pentru a construi concepția noastră despre lume, mergem bâjbâind pe drumul vieții, ca orbii. Dimpotrivă, dacă ne punem gândurile în ordine și le confirmăm prin experiență, suntem pe calea cea bună"

THOMAS VAUGHAN (1622-1665)
Medic și filosof

Desigur, poți să fii în mod natural ateu și ecologist în același timp, dar veți reține și în acest caz că un spiritualist este mai înclinat să respecte natura decât un materialist. Dacă așa se prezintă cazul, este deoarece nu poți fi interesat de legile divine fără a vedea în natură o expresie vie și chiar conștientă a acestor legi. Ceea ce l-a făcut pe François Jollivet-Castelot (1868-1937), eminent alchimist rozacrucian din secolul 20, să spună: *„Dumnezeu lucrează în natură și vorbește prin ea, fiindcă natura este marea Sa carte"*.

Este pe deplin evident că Terra este o capodoperă a Creației. Nu numai că ea adăpostește viața sub forme multiple și variate, ci este de asemenea locul de unde a apărut o ființă care nu a încetat, de la apariția sa, să evolueze în conștiință și inteligență: omul. În termeni mistici, Terra este leagănul civilizației umane și permite miliardelor de suflete să ducă la bun sfârșit evoluția lor spirituală, ceea ce face din ea un veritabil sanctuar.

TREZIREA SUFLETULUI

Toate considerațiile precedente pun problema prezenței noastre pe Terra. Cum deja ați înțeles, noi suntem de părere că aceasta nu este fructul hazardului și că se urmărește un obiectiv precis. De fapt, dacă trăim aici pe Terra este cu scopul de a evolua spiritual, adică pentru a conștientiza în mod treptat natura noastră divină și a o exprima prin gândurile, cuvintele și acțiunile noastre.

„Chiar dacă drumul conducând către suflet pare foarte dificil, el încă mai poate fi găsit. Și dacă uneori este dificil a-l găsi, este din cauză că este prea puțin căutat... În acest sens, tot ceea ce este nobil este atât dificil cât și rar"

BARUCH SPINOZA (1632-1677)
Filosof

Toți înțelepții și gânditorii din trecut i-au încurajat pe oameni să se perfecționeze, ceea ce presupune trezirea acelor virtuți care se atribuie sufletului uman în ceea ce conține el mai divin, precum toleranța, generozitatea, non-violența, bunăvoința... Or, veți fi sigur de acord că dacă toți oamenii ar urmări acest ideal de perfecționare, chiar fără a fi necesar să-l atingă, Terra n-ar mai fi un loc unde ar predomina mizeria, nedreptatea, excluderea, opresiunea și atâtea alte rele, ci o lume unde fiecare ar fi fericit să trăiască și să lucreze atât pentru binele său cât și al altora.

În afara faptului că omul trăiește pe Terra pentru a conștientiza natura sa divină și a o exprima prin comportamentul său, el se poate întreba care este interesul de a trezi ce este mai bun în el însuși. Pentru a răspunde la această întrebare, vă este suficient ca să gândiți la ce resimțim în prezența unei persoane intolerante, egoiste, orgolioase... Gândiți-vă de asemenea la ce simțiți voi înșivă atunci când dați dovadă de intoleranță, de egoism, de orgoliu... În ambele cazuri, o asemenea atitudine creează raporturi de forță, cu disconfort, și coboară ideea pe care ne-o facem despre altul sau despre noi înșine.

„Acest aranjament atât de extraordinar al Soarelui, al planetelor și al cometelor nu a putut avea drept sursă decât proiectul unei Ființe inteligente și puternice, care guvernează totul și pe care îl putem numi «Guvernatorul universal»”

ISAAC NEWTON (1642-1727)
Om de știință și filosof

Dacă orice atitudine absolut negativă din partea noastră suscită în noi o asemenea stare proastă, până în punctul de a avea un cuget neîmpăcat, este din cauză că sufletul care se află în noi aspiră, reluând termenii lui Platon, la bun, la bine și adevăr. De altfel veți observa că orice om, credincios sau ateu, admiră pe oricine face dovadă de înțelepciune în judecățile sale și în comportamentul său. Astfel deci, nu este doar un interes pur spiritualist în a ne perfecționa pe plan uman; o astfel de perfecționare contribuie de asemenea la afa-ce din orice individ o bună companie, atât pentru el însuși ca și pentru cei cu care vine în contact în viața de zi cu zi.

Acest simbol reprezintă elevarea graduală a sufletului uman către starea de Înțelepciune, denumită *«starea Roza-Cruce»* în Tradiția Rozacruciană.

STĂPÂNIREA SINELUI

Așa cum desigur știți, în zilele noastre se vorbește mult despre „dezvoltarea personală”. Dacă așa stau lucrurile, este pentru că din ce în ce mai multe persoane simt nevoia de a-și gestiona emoțiile, de a-și domina temerile, fricile și angoasele,

de a obține mai multă încredere în ele și, în acest fel, mai multă siguranță, de a trage un mai bun profit din aptitudinile, darurile și talentele lor etc.

Acestea fiind spuse, metodele propuse în acest scop se reduc adesea la procedee pur psihologice, de unde și efectele lor temporare și limitate.

Dacă dorința noastră de a ne dezvolta pe plan personal este legitimă, cel mai bun mijloc pentru a o face durabilă constă în a lucra la înflorirea sufletului nostru și a facultăților ce îi sunt acestuia proprii. Asta implică a învăța să ne cunoaștem pe noi înșine și a acționa în consecință în existența noastră.

Făcând acest lucru, ajungem treptat să conștientizăm personalitatea noastră profundă, și să înțelegem că seninătatea pe care o căutăm rezidă în dominarea sinelui. De fapt, oricine a ajuns să-și stăpânească gândurile, emoțiile, cuvintele și acțiunile, a devenit stăpânul vieții sale și știe cum să o facă în același timp fericită și utilă, atât pentru el însuși cât și pentru altul.

În acest moment al lecturii vă propunem să reflectați la aceste câteva întrebări:

- Sunteți spiritualist în sensul pe care l-am definit mai sus?
- Credeți că universul și viața pe Terra urmăresc un scop

„Sufletul uman are o tendință perpetuă către frumusețe și ordine. Ordinea morală sau spirituală, la fel precum ordinea fizică sau naturală, constituie acea frumusețe divină cu care sufletul are o eternă simpatie”

JOSÉPHIN PÉLADAN (1858-1918)
Scriitor

transcendental?

- Credeți că omul poate acționa asupra destinului său și să-l facă mai conform cu speranțele sale?
- Vă simțiți umanist sau sperați să deveniți?
- Acordați importanță ecologiei?
- Resimțiți dorința sau nevoia de a vă perfecționa pe plan uman?
- Credeți că se poate învăța a ne cunoaște mai bine și a acționa astfel pentru dezvoltarea noastră personală?

Roza-Crucea nu are nicio conotație religioasă: crucea simbolizează corpul fizic al tuturor ființelor umane, și roza sufletul său în curs de evoluție. Datorită caracterului său universal, orice credincios și-ar putea însuși acest simbol.

ANTICUL ȘI MISTIC ORDIN AL ROZA-CRUCII

Dacă ați răspuns cu „da” la cele mai multe dintre întrebările precedente, și dacă vă simțiți în armonie cu ideile pe care până acum vi le-am supus judecății voastre, asta înseamnă că sunteți mistic, în sensul cel mai nobil al acestui cuvânt. De ase-

„Cel mai mare inamic al omului nu este altul decât propriul său ego, fiindcă acesta, atât timp cât nu este stăpânit, îl face pe om surd și orb la bine. Dar Dumnezeu i-a dat omului un prieten prețios; însuși sufletul său, care fără încetare i se face lui auzit, și îl călăuzește"

MARIE CORELLI (1864-1924)
Scriitoare

menea asta poate înseamnă că sunteți pregătit pentru a merge mai departe pe calea voastră de cunoaștere și de înțelepciune. Or, dacă este adevărat că puteți să o faceți singur, prin voi înșivă, este totuși mai ușor și mai rapid să o faceți cu metodă.

În această perspectivă, permiteți-ne să vă propunem a vă regăsi în cadrul Anticului și Mistic Ordin al Roza-Crucii, și de a urma în deplină libertate învățătura pe care acesta o propune tuturor celor ce aspiră la a înțelege mai bine sensul vieții. Definit în majoritatea lucrărilor de referință ca o mișcare filosofică non-religioasă, și apolitică, A.M.O.R.C. este una dintre cele mai vechi și mai serioase școli de gândire din Occident.

În general, a fi rozacrucian, înseamnă:

⇒ A urma o cale spirituală nereligioasă

Apartenența la A.M.O.R.C. traduce nevoia de a înțelege mai bine sensul profund al existenței și deci de a se alătura unei căi de căutare. Însă această căutare într-adevăr nu este bazată pe credința în Dumnezeu, în sensul pe care religiile îl dau în general. Ea este mai curând bazată pe studiul legilor divine, așa cum acestea se manifestă în univers, în natură și în

om. Căutarea rozacruciană este deci una spiritualistă, dar nereligioasă, cu atât mai mult cu cât aceasta nu are niciun caracter dogmatic și nu se sprijină pe niciun crez anume.

⇒ A acționa pentru instaurarea unei lumi mai umaniste

A.M.O.R.C. nu este numai o mișcare spiritualistă, preocupată doar de dimensiunea spirituală a existenței. El este și profund umanist. Altfel spus, el răspândește o filosofie care vizează fericirea tuturor ființelor umane, fără deosebire. Din această perspectivă, el așteaptă ca membrii săi să se comporte, nu în calitate de indivizi de o naționalitate sau altă, ci în calitate de cetățeni ai lumii. Văzut sub acest unghi, umanismul rozacrucian constă în a considera întreaga omenire ca fiind o singură și aceeași familie de suflete.

⇒ A studia o învățătură mistică tradițională și impersonală

Toți rozacrucienii studiază o învățătură ce poate fi calificată pe bună dreptate, ca „mistică”, fiindcă aceasta se referă la misterele existenței. Pe de altă parte, ea este tradițională, în măsura în care ea urcă din adânca Antichitate și își ia sursa din Tradiția Primordială. În sfârșit, ea este impersonală, în sensul că nu este opera unui guru sau a unui maestru spiritual, ci fructul unei cunoașteri ce s-a perpetuat de o manieră colegială de-a lungul secolelor, din Școală de Mistere în Școală de Mistere.

„Natura poate fi asimilată corpului unei Ființe imense pe care o numim Dumnezeu și pe care o concepem ca fiind infinită și eternă. Ea realizează deci Gândirea Divină. Putem spune că Dumnezeu lucrează în natură și vorbește prin ea, fiindcă natura este marea Sa carte"

FRANÇOIS JOLLIVET-CASTELOT (1868-1937)
Alchimist și scriitor

⇒ A beneficia de o formare inițiatică în același timp scrisă și orală

Ceea ce aduce valoare și o trăsătură specifică învățăturii rozacruciene, constă în faptul că este inițiatică. Altfel spus, ea este transmisă într-un mod gradual, de la grad la grad, pentru ca fiecare membru să o poată asimila pe plan interior și să facă din cunoașterea obținută o parte integrantă a sufletului său. Pe de altă parte, această transmitere se face în același timp în scris, sub formă de monografii ce se studiază acasă de unul singur, și pe cale orală pentru cei care o doresc, sub forma de lucrări colective ținute în grupuri locale.

⇒ A urma o filosofie teoretică și practică

Prin definiție, A.M.O.R.C. este o mișcare filosofică în sensul că ea cultivă „iubirea de înțelepciune", definiția literală a cuvântului „filosofie". Însă ceea ce aduce specificitate filosofiei rozacruciene, este faptul că ea nu se limitează la vehicularea unei învățături pur teoretice. Plecând de la principiul că scopul omului este acela de a-și stăpâni viața pentru a o face, pe cât este posibil, conformă cu speranțele sale, această filosofie are un caracter eminamente practic. În acest sens, dictonul *„a avea capul în cer și picioarele pe pământ"* se aplică perfect rozacrucienilor.

„Putem fi colaboratori reali ai Evoluției. În ea, cunoașterea veritabilă este bazată pe o toleranța reală; din această toleranță reală vine înțelegerea absolută; din înțelegerea absolută se naște entuziasmul pentru pace, care luminează și purifică"

NICOLAS ROERICH (1874-1947)
Pictor și scriitor

⇒ A lucra pentru realizarea sa interioară și pentru dezvoltarea sa personală

Învățătura rozacruciană nu are drept scop îmbogățirea minții cu ajutorul unei științe pur intelectuale, caz în care nu ar avea nicio valoare practică. Ea este mai curând destinată trezirii facultăților și calităților sufletului, această trezire fiind însuși fundamentul realizării interioare. În paralel, ea țintește dezvoltarea personală a fiecărui membru, în măsura în care permite exprimarea treptată a talentelor, darurilor și competențelor pe care fiecare individ le posedă în mod necesar în stare latentă.

⇒ A face parte dintr-o Fraternitate mondială și cosmopolită

A.M.O.R.C. este prezent în lumea întreagă prin diferite Mari Loji și Administrații, fiecare dintre ele acoperind o zonă geografică sau jurisdicție lingvistică (franceză, germană, engleză, italiană, americană, rusă, japoneză, portugheză, spaniolă, scandinavă...).Este vorba deci de o mișcare internațională. Pe de altă parte, ea reunește în sânul său bărbați și femei de orice naționalitate, din orice clasă socială și de orice religie. Prin asta ea integrează toate culturile și constituie o fraternitate în același timp mondială și cosmopolită, reprezentativă pentru întreaga omenire.

„Misticul veritabil se recunoaște, printre alte virtuți, prin aceea că se prezintă ca un exemplu, dacă nu de tăcere, cel puțin de temperanță verbală. El nu vorbește decât cu discernământ, adică rar, iar cuvintele pe care le pronunță sunt bogate de un sens profund"

JEANNE GUESDON (1884-1955)
Scriitoare

A.M.O.R.C. organizează cu regularitate Convenții regionale, naționale și internaționale, ceea ce le permite rozacrucienilor și rozacrucienelor să se întâlnească și să trăiască spiritul de fraternitate care lor le este atât de drag.

Iată deci ceea ce îi caracterizează pe membrii A.M.O.R.C. din toată lumea, știut fiind faptul că fiecare își are propria sa manieră de a înțelege și de a trăi Rozacrucianismul.

AFILIEREA LA A.M.O.R.C.

AFILIEREA CLASICĂ

- *Membru individual*

Dacă, după ce ați citit această broșură, considerați că o afiliere la A.M.O.R.C. poate răspunde căutării voastre personale, vă invităm să completați cererea de afiliere atașată fasciculului și să ne-o trimiteți completată corespunzător, însoțită de taxa de înscriere și de cotizația voastră. După acceptare veți

„Sunt vinovat de război atunci când îmi imaginez că rasa mea și eu însumi trebuie să fim privilegiați în raport cu alții, când gândesc că țara unde un om s-a născut este aceea în care trebuie să trăiască, când cred că a mea concepție despre Dumnezeu este aceea pe care alții trebuie s-o accepte"

RALPH MAXWELL LEWIS (1904-1987)
Scriitor

primi legitimația voastră de membru, apoi, după puțin timp, prima voastră trimitere de documente rozacruciene. În cazul în care candidatura voastră va fi refuzată, suma plătită pentru taxa de înscriere și pentru cotizație vă va fi rambursată.

- *Membru cuplat*

Dacă soțul, soția, un membru al familiei voastre sau un prieten domiciliat la aceeași adresă cu a dumneavoastră dorește să devină rozacrucian, atunci aveți posibilitatea de a vă afilia ca membri cuplați. În acest caz amândoi veți fi considerați membri deplini ai A.M.O.R.C., dar veți primi un singur set de monografii și în general câte un singur exemplar din tot ceea ce este transmis în cadrul unei singure afilieri.

În cazul în care doriți să vă afiliați împreună cu o altă persoană și să aveți în comun statutul de membri cuplați, atunci completați fiecare câte o cerere de afiliere și trimiteți-le la sediul A.M.O.R.C., împreună cu o scrisoare exprimând dorința voastră de a fi membri cuplați. În această scrisoare precizați de asemenea care, dintre cei doi, este acela căruia îi vor fi adresate monografiile. În eventualitatea unei viitoare despărțiri, acestuia îi va reveni păstrarea monografiilor primite anterior. Și nici să nu uitați a anexa o copie a vărsământului pentru cele două taxe de înscriere împreună cu cotizația pentru membri cuplați.

„Mai mult decât oricând, a venit timpul pentru a trece de la religiozitate la spiritualitate, adică a înlocui definitiv simpla credință în Dumnezeu cu cunoașterea legilor divine, în sensul de legi universale, naturale și spirituale”

Extras din «Appellatio F.R.C.» (2014)

Avantajul afilierii cuplate constă în faptul că se plătește o cotizație mult mai mică decât pentru doi membri individuali. Cu toate acestea, este frecvent cazul când doi prieteni, doi membri aceleiași familii sau doi soți, se afiliază în același timp dar în mod individual, astfel încât să dispună mai liber de documentele care li s-au încredințat și pentru a putea să le studieze în cele mai bune condiții posibile. De altfel aceasta este și varianta pe care vă sfătuim s-o alegeți.

O TOTALĂ LIBERTATE

Ni se pare important să insistăm asupra faptului că un rozacrucian poate să pună capăt afilierii sale în orice moment și fără cea mai mică ezitare din partea sa. În acest caz i se cere pur și simplu returnarea, la sediul jurisdicției sale, a tuturor monografiilor primite, acestea fiind proprietatea legală și morală a Ordinului. Aceasta este singura obligație căreia trebuie să i se supună un membru în caz de demisie. Totuși, dacă veți studia măcar câteva luni învățăturile rozacruciene, veți constata că ele constituie o importantă sursă a stării de bine interioare și de dezvoltare personală. Din acel moment, studiul va

putea să dureze cât timp veți dori...

Orice scrisoare privind afilierea la Anticul și Mistic Ordin al Roza-Crucii sau/și orice întrebare de clarificare trebuie adresată la:

A.M.O.R.C. ROMÂNIA

Bulevardul Ion Mihalache, nr. 20

011191, Sector 1, București, ROMÂNIA

Telefon: (+40) 771 468 729

Email: contact@amorc-romania.org

Website: http://amorc-romania.org/

Notă: Toți autorii citatelor figurând în paginile acestei publicații au fost membri ai Fraternității Rozacruciene sau în contact strâns cu aceasta.

©Copyright A.M.O.R.C.

CRO ✡ MAAT
Antiquus Mysticusque Ordo
Rosae Crucis